

מ"ת 5710/11/20 - מדינת ישראל נגד מוחמד סויטהט

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

מ"ת 5710-11-20 מדינת ישראל נ' סויטהט(עציר)
תיק חיזוני: 850990/2020

בפני כבוד השופט רונה פרסון
מבקשת מדינת ישראל
נגד מוחמד סויטהט (עציר)
המשיב

החלטה

בפני שתי בקשות לעיון חוזר בעניינו של המשיב. האחת, מיום 17.02.21 עניינה יציאה למסיבת אירוסין ביום 19.2.21 כאשר מדובר ב"כ המשיב עולה כי אכן המועד לאוთה מסיבה כבר חלף, אך היה שמדובר באחיו של המשיב, מדובר "גמיש" אשר יותאם לתנאים המגבילים בהם שוהה המשיב. עוד צוין בבקשתה כי מסיבת האירוסין מתוכננת להתקיים בסכין.

הבקשה השנייה עניינה שינוי בהחלטה על תנאי השחרור של המשיב, וזאת על מנת לאפשר לו לצאת לבצע עבודות שירות מיידי يوم בין השעות 06:00 ועד השעה 18:30, בהתאםجاز הדין מיום 15.12.20 בת"פ 18-07-67384 למשך שישה חודשים. כאשר מועד ביצוע עבודות השירות נקבע, כך עולה מהבקשה שהוגשה אף היא ביום 17.02.21, ליום 22.02.21.

שתי הבקשות הועברות לתגובה ב"כ המבקשת, ומשלא התקבלה תגובהה נקבע דיון בבקשות שתיהן ליום 01.03.21.

בדיון חזר ב"כ המשיב על הבקשות ואף הlion על כך שהמבקשת לא מסרה תגובהה לביקשות בכתב, חרף החלטות בית המשפט, ובעניין זה אין לי אלא להסכים עימנו.

ביחס לבקשתו ליציאה לעבודת שירות ציין כי חלפו למעלה מ-3 חודשים ממועד שחרורו של המשיב לתנאי מעצר בבית מלא וטען כי ההליך העיקרי לא מתקדם וזאת עקב התנהלותה של המבקשת. ציין כי עד כה מתוך שלושה Unidos בתיק העיקרי נשמע רק עד תביעה אחד. לדבריו, יציאה לביצוע עבודות שירות אינה כליצאה רגילה לעבודה. טען כי קיימם כירוסום בריאות והתייחס לנוהל אגף התנוועה "ביחס לבדיקות רכב ומטען הודיעות או שימוש ברכב" מיום 30.7.20 שלדבריו אינם מאפשר קבלת "חוות הדעת" של העד קרנסנטופ (אלוי התיחס בית המשפט בהחלטות קודמות). ציין כי החזקתו של אדם בתנאים מגבילים אינה בבחינת מקדמה על חשבו העונש ושעה שנקבע בהליך الآخر (הכוונה לגזר הדין שכלל רכיב של עבודות שירות) כי זה העונש הראויל לאדם, לא ראו כי אותו אדם "יאלץ לשאת במאסר בפועל

עמוד 1

מאחורי סורג ובריח בגלל נסיבות אחרות.

ב"כ המבקשת התנגדה לבקשתו, לדבריה אכן ישנן נסיבות חדשות אך הן לחובת המשיב ולא לטובתו באופן שמצויק עיון חוזר בהחלטה על תנאי השחרור שלו. לדבריה מדובר במצב ששוחרר לתנאי מעצר בית מלא לאחר שבית המשפט ראה כי נשקפת ממנו מסוכנות גבוהה ובהתיחס לטוווח השעות בו ביקש הסניגור שיוטר ממשיב ליצאת לעבודה, מדובר בשינוי מהותי של תנאי השחרור כאשר לדבריה הבקשה היא בעצם לשנות את תנאי השחרור כך שעל המבקש יוכל מעצר בית ליל בלבד. לדבריה התנאים והזמן טרם בשלו להגשת בקשה שכזאת. ביחס לעבודות השירות טעונה המבקשת כי סיכול ביצוע גזר הדין (כפי שטען הסניגור) הוא למעשה באחריות המשיב, שעה שהוא בוחר לשוב לבצע עבירות אשר מודיע לכך שבמקרה מתנהל נגדו תיק אחר והוא צפוי בו לעונש של מאסר (בעבודות שירות).

ביחס לבקשת לצאת למסיבת האירוסין של אחיו של המשיב, חזרה על התנגדותה. לדבריה, התנאים הקבועים בסעיף 52 לחס"פ (סמכוויות אכיפה - מעצרים) ביחס לעיון חוזר אינם מתקיימים ואין להתריך למשיב לצאת למסיבת האירוסין כمبرק על ידו.

דין והכרעה

בהתאם לסעיף 52 לחס"פ (סמכוויות אכיפה - מעצרים) ניתן לפנות בבקשתו לעיון חוזר להחלטה הנוגעת למעצר או שחרור אם התקלו בעבודות חדשות, אם השתנו הנסיבות או עבר זמן ניכר מההחלטה על המעצר.

בunningו שוכנעתי כי אף אחד מהתנאים הללו אינם מתקיימים ולהלן אפרט.

בכל הנוגע לחלוף הזמן הרי שהמשיב שוחרר לתנאי מעצר בית מלא בפיקוח המפקחים שאושרו ותנאים נוספים בתאריך 23.11.20. שמייעת הראות בתיק העיקרי החלה ביום 17.1.21, והתיק קבוע להמשך שימוש ראיות לתאריך 16.3.21 כאשר באותו מועד הצדדים גם יסכמו את טענותיהם, ומכאן שההילכים בתיק לא צפויים להימשך עוד זמן ארוך.

לא מצאתי כי הנסיבות בתיק השתנו או כי התקלו בעבודות חדשות; הנהל שהונח לעיוני על ידי ב"כ המשיב למעשה הוא לב טענת הסניגור ביחס ל"חוות הדעת בתיק" של השוטר קרנסנטופ לעניין סוג הרכב בו נתפס המשיב נהג, לכואורה, והאם בכלל מדובר ברכב והאם ניתן היה לנוהג בו או להניע אותו. יצוין כי טענות אלה כבר נשמעו על ידי בית המשפט כאן וכפי שכבר קבעתי בעבר, עניין זה דינו להישקל במסגרת ההליך העיקרי.

בנוספַּך קביעותי בעניין זה עד כה, ומבליל לקבע מסמורות כלשהן ביחס למשמעות אותה "חוות דעת" ביחס לריאות בתיק העיקרי, בשים לב לנוהל, הרי שעיל פי כותרתו של הנהל שהונח לעיוני עליה כי הוא עוסק בעניינים הקשורים "לבדיקה רכב ומטען הودעת אי שימוש ברכב" ומתרתתו, בין היתר, "קביעת נושא הבדיקה בבדיקות יזומות" של רכבים אשר עשויים לגרום לסיכון מיידי בכביש כאשר יש בו התייחסות להכשרתם המקצועית של אותם עורכי הבדיקות הייזומות, בהתאם לנוהל, ולאו דווקא עוסק "בכשירותו" של שוטר קבוע אם מדובר ב"רכב" אם לאו כפי שנטען כאן.

עוד יזכיר כי בהחלטת בית המשפט המחויז בעמ"ת 6713-02-21 קבע כב' השופט ג. סילמן כי מדובר במשפט ש"כל לא פשוט להוכיח מסוכנותו ובוודאי לא פשוט ליתן בו אמון... מדובר במיל שנהג לכואורה בעת פסילה, שהפסילה ... חודשים ספורים טרם האירוע נשוא האישום". עוד קבע בית המשפט המחויז בהחלטתו כי מדובר במיל שלחוובתו הרשותות רבות בעבירות תעבורה, לרבות בעבירות של נהיגה בזמן פסילה וגרימת תאונת דרכים ולחובתו הרשותות בתחום הפלילי, הרשותות שבגין גם ריצה עונשי מסר בפועל אשר לא הרתיעו אותו מלשוב ולבצע עבירות חוזרות.

בשוליה ההחלטה קבע בית המשפט המחויז כי העורר יוכל לפנות לבית המשפט כאן ולעתור להזמנת תסוקיר שירות מבחן לבחינת מסוכנותו קונקרטית, וכי המשיב יוכל לטעון טענותיו לעניין הכרסום הראיתי לאחר קבלת חומרוי החקירה (הכוונה לנוהל שהוגש לעוני).

המשיב לא בקש להפנות עניינו אל שירות המבחן ולקבל חוות דעת ביחס למסוכנות הנש��פת ממנו באופן כללי וכולתו לצאת לביצוע עבודות שירות בפרט. המשיב אף בקש שיתאפשר לו לצאת לעבודה (עבודות שירות) כאשר מעבר לאמירה כי מדובר ביציאה למקום מפוקח שבו תקללה או אי התיאצבות זוכה למנה ישר ומידי של הממונה, לא נמסרו פרטימם ביחס לאותו בו המשיב מבקש לצאת מקום מעצר הבית ולשוב אליו וכלל לא ברור מי יפקח על המשיב ביציאה ממוקם מעצר הבית ובחזרה ממוקם המעצר, כאשר טווח השעות המבוקש הוא רחב ביותר והרבה מעבר לצרכים הקבועים בחוק ביחס לשעות ביצוע עבודות השירות, על כל המשתמע מכך. נוכח המסוכנות הגבוהה הנש��פת מהמשיב, ואשר האחראי במקום ביצוע עבודות השירות אינו "אחראי" לדרכ' הגעתו של המשיב לעבודה יציאתו ממנה ואשר לא הועמדה לעוני כל התיחסות של שירות המבחן ביחס למסוגלוותו של המשיב לעמוד בתנאים ולא נבחנה מסוכנותו, בשלב זה, אני סבורה כי אין מקום לקבל את הבקשה ליציאה לעבודת שירות ובמיוחד נוכח המועד, שאינו רחוק, הצפוי לסיום ההליכים בתיק העיקרי.

ביחס ליציאה למסיבת אירוסין, ככל שתוגש בקשה קונקרטית, היא תיבדק לגופה.

המציאות תעביר העתק החלטתי זו לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ה אדר תשפ"א, 09 מרץ 2021, בהעדך
הצדדים.